

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

30. De tribus militibus Hugonotis, qui statuam D. Antonij inuadentes,
horrenda morte perierunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

370 COLLATION. SACRAR.
rum stigmatibus, ceruleis, parafinis atque insig-
nita. Istud tam est tota vicinia notum, ut plu-
mos huius rei non solum audierimus con-
diter historiam ad vivum depingentes, additis
etiam tam sacrilegorum, quam familiarum no-
minibus: sed publici etiam viderimus Notarii
fide non indigni neque obscuri testimonium.

*D. VVilhel. Lindanus lib. 2. cap. 1. de fugiendis idolis,
De tribus militibus Hugonotis, qui stant ad An-
tonij inuadentes horrenda morte perierunt: tertius ve-
ro precibus circumstantiâ adiutus, cū totum terris
febre aestuaret, tandem peracto sacrificio et adhibita
aqua benedicta, sibi restitutus errorē suum agnouit.*

CAP. XXX.

ANno 76. in Gallijs vsu venisse scribunt,
cuius talem historiam Parisiis impressam
vidimus, quæ hic ruditer est transfusa.

Anno Domini 1576. 21. Iulij, dum Dux A-
lensonius frater regis Franciæ esset in vico Ca-
stillon, & excubiæ pedestrium copiarum in
villa, quæ dicitur Soulei, à dicta ciuitate vno
plus minus miliari distante, agerentur, tres
milites malè feriari deprehenderunt præso-
bus imaginem B. Antonij in petra erectam,
ac post multa scandala, ludibria & disteria in
eam congesta, caput quidem imaginis galeæ
manus verò armarunt halberdia, talia cum
exsecratis blasphemis euomentes, Tu, si quis
vales, si qua tibi potestas, in praesentiarum num-
tam demonstra cōtra nos, ac te defende. Quo
dicto

dicto suis armis imaginem impetunt multis
 ictibus. Quibus non contenti, vnus eorū bis,
 aut ter displosa bombardā, imaginem illā op-
 pugrare aggreditur, ac eius faciem inter men-
 tum & inferius labrum iacularus globulo tor-
 mentario lacerat sacrilegus. At non impunē.
 Nam eodem momento ille impius magno e-
 iulatu exclamans, horridumque eiulans, To-
 rus, inquit, ardeo, totus comburo, statimque
 prolabitur mortuus in terram. In cuius facie
 eodem loco, vbi imaginem globo violarat, vi-
 ce reddita ignis scelerum viadex, qui totum
 inde os replebat, velut via facta erumpēs per-
 luxit eum deuorans, etiam cum iam miseram
 exhalasset animam. Secundus autem non mi-
 nus sentiens Dei omnipotentis manum, ex-
 clamat quoque, ignis vim se ferre non posse,
 volensque intestina tormenta per aquam ef-
 fugere, in torrentem proximum præceps insi-
 lit: nec Dei præsentiam effugit. Nam statim
 aquis submersus & suffocatus interiit.

Porro tertius cernens suorum miserabilem
 exitum, sui impos ac totus exanimis humi
 affligitur, ac deportatus in proximam domū,
 totus feruentissimis febribus a stuabat, adeoq;
 violentus, vt miserum de se spectaculum o-
 mnibus exhiberet. Cuius miseria permoti co-
 gnati, amici maximè commilitones Catholi-
 ci, ad templum velut ad asylum confugere,
 Deo patri (sacerdote perquisito) sacrificium

Q⁶ media-

mediatoris solemnī cantu coram imagine & Antonij immolare, ac unanimiter cateruatim proruentes tam milites quā diēti loci incolæ Deum summa animi deuotione pro miseri fratris salute comprecari, postquē sacrificium & multas preces afflictum inuisere, præmissisquē multis aliis orationibus, aquam ei benedictā sacerdos adspergebat. Euestigiō ille miser sibi redditus, crimen agnoscit, Dei misericordiam in clamat, ac manus tendens in cælis, humilibus ac magnis precibus suum errorem professus accusans, omnium deprecationes suppliciter ambit, vt pro ipso Deum clementissimè impellent. Nec defuit diuina misericordia: nā statim pristinae valetudini ac menti restituitur eaquē etiamnum hodie fruitur. Hæc veraciter sub oculis plus quā trium millium hominū palam gesta docent, quam reuerentiam venerandis sanctorum imaginibus debeamus, nam etsi numen in illis nullum sit: tamen eorum nobis reficiens subinde memoriam, quos representant, ac ad gloriosa Dei in suis sanctis opera collaudanda, eorumquē pia patrocinia imploranda, plerosque Christianorum exstimulant. Quin & contumelia illata ipsis in Deo seruos, immō in communem Dominum redundat. Qui hic aliquando etsi silere videatur, non tamen silebit semper. Hactenus ex libello illo anno 76. Parisijs impresso apud V. Wilhel. Merlin.